

Kościół pod wezwaniem św. Michała Archanioła w Dębnie

Świątynię wzniesiono w drugiej połowie piętnastego wieku. Do budowy użyto drewna modrzewiowego i jodłowego. Zastosowano konstrukcję zrębową. Jeden z najcenniejszych gotyckich kościołów drewnianych urzeka prostotą. Nieduża bryła składa się z prezbiterium, zakrystii, nawy, wieży i sobót. Długość całego kościoła wynosi dwadzieścia jeden metrów, a szerokość – jedenaście. Na stromym, dwuspadowym dachu wznosi się sygnaturka – niewielka wieża wysoka na trzy i pół metra. Znajduje się w miejscu, w którym prezbiterium graniczy z nawą. Dach, ściany nad sobotami oraz ich zadaszenie pokrywa gont. Boki podcieni zabudowano pionowymi deskami.

Prezbiterium ma długość sześciu metrów, a szerokość – pięć i pół. Jest węższe od nawy symetrycznie o metr z każdej strony. Ściana wschodnia jest prosta, ma jedno niewielkie prostokątne okno podzielone drewnianymi listwami. Południowa ściana ma podwójne prostokątne okno. Od północnej strony do prezbiterium dobudowano zakrystię. Jej długość wynosi pięć i pół metra, a szerokość – ponad dwa. Jej dach łączy się z zadaszeniem sobót.

W południowej ścianie nawy ulokowano jedno prostokątne okno.

Osiemnastometrowa wieża przylega do ściany zachodniej. Jej podstawa zbudowana jest na planie prostokąta. Krótsze boki od północy i południa mają pięć i pół metra. Dłuższe – od zachodu i wschodu – siedem i pół metra. Podstawa wieży stanowi pomieszczenie dla wiernych. Jego zadaszenie zaczyna się bardzo nisko, już dwa metry nad ziemią. Pokrywa je gont. Nad drzwiami gont wygina się w łagodny łuk. Powyżej tego zadaszenia wieża zwęża się. Pod samym zwieńczeniem znajduje się część pokryta pionowymi deskami. Na dole są one dekoracyjnie wycięte w kształt liścia. Zwieńczenie wieży o kształcie ostrosłupa zakończone jest krzyżem.